

τῆς Ναβαρρας, θὰ ἔσωζε τὰς κεφαλὰς σας ; Ὅλον τὸ ἐναντίον, δυστυχῶς ! Θὰ ἤμην αἰτία ὅπως φονευθῆτε ὅλοι, ἄχρι τοῦ τελευταίου, ἐπὶ τῇ ἐλαχίστῃ ὑπονοίᾳ. Ἀλλ' εἰς οὐδὲ τῆς Γαλλίας διαφέρει. Λάβετε ἀποδείξεις, Δεμουύ, ζήτησε ἐγγυήσεις, ἀλλ' ἀρνήθητι ὅτι ὑπεχρεώθη εἰλικρινῶς. Εἰς λόγους σου ἀρκεῖ.

— ὦ, βασιλεῦ ! ἡ ἐκ τῆς ἐγκαταλείψεώς σας ἀπελπισία, πιστεύσατέ με, με ἔρριπεν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ δουκός, ἐπίσης καὶ ὁ φόβος μὴ προδοθῶμεν, διότι ἦτο κύριος τοῦ μυστικοῦ μας.

— Γενοῦ καὶ σὺ κάτοχος τοῦ ἰδικοῦ του, Δεμουύ. Τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ σέ. Τί ποθεῖ ; Νὰ γίνῃ βασιλεὺς τῆς Ναβαρρας ; Ὑποσχέθητι αὐτῷ τὸ στέμμα. Τί θέλει ; Νὰ ἐγκαταλίπῃ τὴν αὐλήν ; Προμήθευσον αὐτῷ τὰ μέσα νὰ φύγῃ. Ἐργάζου ὑπὲρ ἐκείνου, ὡς θὰ εἰργάζεσθαι ὑπὲρ ἐμοῦ. Διεύθυνε τὴν ἀσπίδα, ὅπως μᾶς προφυλάσῃ ἀπὸ τῶν κατ' ἡμῶν κτυπημάτων. Θέλει νὰ φύγῃ ; Ἔστω· θὰ φύγωμεν δύο, ἀλλὰ θὰ πολεμήσω καὶ θὰ βασιλεύσω μόνος.

— Δυσπιστεῖτε πρὸς τὸν δοῦκα, εἶπεν ἡ Μαργαρίτα. Εἶναι πνεῦμα σκοτεινὸν καὶ διορατικόν, οὔτε μῖσος, ἀλλ' οὔτε καὶ φιλίαν αἰσθάνεται. Εἶναι δὲ πάντοτε ἑτοιμὸς νὰ μεταχειρισθῇ τοὺς φίλους του ὡς ἐχθρούς, καὶ τοὺς ἐχθρούς του ὡς φίλους.

— Ἐ! εἶπεν ὁ Ἐρρίκος. Σὰς περιμένει, Δεμουύ ;

— Ναί, βασιλεῦ.

— Καὶ ποῦ ;

— Ἐν τῷ θαλάμῳ τῶν δύο εὐπατριδῶν του.

— Κατὰ ποῖαν ὥραν ;

— Ἀχρι τοῦ μεσονυκτίου.

— Δὲν εἶναι ἀκόμη ἑνδεκα. Δὲν ἐχάσαμεν τὸν καιρὸν. Πηγαίνετε, Δεμουύ.

— Ἐχομεν τὸν λόγον σας, κύριε, εἶπεν ἡ Μαργαρίτα.

— Ἀφετε αὐτά, δέσποινα ! εἶπεν ὁ Ἐρρίκος, μετὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τὴν ὁποίαν εἴξευρε τόσῳ καλῶς νὰ ἐπιδεικνύῃ πρὸς τινὰς καὶ ἐν τισὶ περιστάσεσι. Μετὰ τοῦ κυρίου Δεμουύ, αὐτὰ τὰ πράγματα οὐδὲ κἂν λέγονται.

— Ἐχετε δίκαιον, βασιλεῦ, ἀπήντησεν ὁ νέος. Ἀλλ' ἐγὼ ἔχω ἀνάγκην τοῦ ἰδικοῦ σας λόγου, διότι πρέπει νὰ εἴπω εἰς τοὺς ἀρχηγούς ὅτι τὸν ἔχω. Δὲν εἰσθε καθολικός, δὲν ἔχει οὕτω ;

— Ὁ Ἐρρίκος ὕψωσε τοὺς ὤμους.

— Δὲν παραιτεῖσθε τοῦ θρόνου τῆς Ναβαρρας ;

— Οὐδενὸς θρόνου παραιτοῦμαι, Δεμουύ. Ἐπιφυλάσσομαι μόνον νὰ ἐκλέξω τὸν καλλίτερον, ἥτοι τὸν ἀρμόζοντα κάλλιον εἰς ἐμὲ καὶ εἰς σᾶς.

— Καὶ ἂν ἐν τούτοις ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης συλληφθῇ, μοῦ ὑπόσχεται ὅτι οὐδὲν θὰ ἀποκαλύψῃ καὶ ἂν ἔτι παρεβιάζον διὰ τῶν βασιλῶν τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα ;

— Δεμουύ, αὐτὸ τὸ ὁμῶς εἰς τὸν Θεόν.

— Μίαν λέξιν ἔτι, βασιλεῦ. Πῶς θὰ σὰς ἐπανιδῶ ;

— Αὐριον θὰ λάβετε ἐν κλειδίον τῶν

δωμάτων μου, ὅπου θὰ εἰσέρχεσθε ὁσάκις ἂν παραστῇ ἀνάγκη καὶ ἐν οἰκῇ ποτε ὥρα. Ἀπόκειται δὲ εἰς τὸν δοῦκα τοῦ Ἀλανσῶν νὰ δώσῃ λόγον τῆς ἐν τῷ Δούβρῳ παρουσίας σας. Τώρα δέ, ἀνάβητε διὰ τῆς μικρᾶς κλίμακος, ὅπου ἐγὼ θὰ σὰς ὀδηγήσω. Ἐν τούτοις ἡ βασιλίσσα θὰ εἰσάξῃ τὸν ἐρυθρὸν μανδύαν, τὸν πρὸς τὸν ἰδικόν σας ὁμοιάζοντα, ὅστις πρὸ ὀλίγου ἦτο εἰς τὸν ἀντιθάλαμον. Δὲν πρέπει νὰ σὰς ἔδωσι συγχρόνως καὶ νὰ μάθωσιν ὅτι ὁ ἐρυθρὸς μανδύας εἶναι διπλοῦς. Δὲν εἶναι σωστόν, Δεμουύ ; Δὲν εἶναι σωστόν, δέσποινα ;

— Ὁ Ἐρρίκος ἀπήγγειλε τὰς τελευταίας ταύτας λέξεις γελῶν καὶ παρατηρῶν τὴν Μαργαρίταν.

— Ναί, εἶπεν αὐτῇ, χωρὶς νὰ ταραχθῇ, διότι ἐπὶ τέλους αὐτὸς ὁ κύριος Δελαμούλ ἀνήκει εἰς τὸν δοῦκα, τὸν ἀδελφόν μου.

— Καὶ λοιπὸν προσπαθήσατε νὰ τὸν κερδήσετε ὑπὲρ ἡμῶν, δέσποινα, εἶπεν ὁ Ἐρρίκος μετ' ὕψους ἐντελῶς σπουδαίου. Μὴ φρεσθῇτε οὕτε χρόνον, οὔτε ὑποσχέσεων. Θέτω ὅλους τοὺς θησαυρούς μου εἰς τὴν διάθεσίν του.

— Τότε, εἶπεν ἡ Μαργαρίτα, μετὰ μειδιάματος ἰδιαζόντος εἰς τὰς γυναῖκας τοῦ Βοκκακκίου, ἀφοῦ τοιαύτη εἶναι ἡ ἐπιθυμία σας θὰ προσπαθήσω νὰ τὴν ἐκπληρώσω.

— Ἐχει καλῶς, δέσποινα. Καὶ σεῖς, Δεμουύ, πηγαίνετε εἰς τὸν δοῦκα καὶ παγιδεύσατέ τον.

[Ἐπαύει συνέχισιν].

## Η ΛΟΥΟΜΕΝΗ ΧΑΝΟΥΜΙΣΣΑ

ὑπὸ ΛΕΪΛΑ - ΧΑΝΟΥΜ.

(Συνέχεια τῆς προηγούμενης φύλλου).

— Δὲν ἔξερω, Φελικινάζ μου. Ἡ σουτρενέ (ἡ τροφὸς) δὲν ἐπρόφερε λέξιν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου. . . . Καυμένη μου Προῦσα, πόσο λυποῦμαι πού σ' ἀφίνω !

— Ἐμπρός, καὶ μὴ με ζαλίζετ' ἔτσι με τῆς μωρολογίαις σας, εἶπεν αἴφνης εὐνοῦχος τις, ἐπιφύων με τὸ βαβδίον του τὴν στρογγύλην ὠμοπλάτην τῆς ἐλληνίδος δούλης. Ἀναστενάζετε ὅσο θέλετε, μὰ νὰ μὴ μιλάτε !

Ἡ Φελικινάζ καὶ ἡ Νεφισσέ ἀντήλαξαν βλέμμα θλίψεως, ἡ δὲ μικρὰ συνοδία ἐξηκολούθησεν ἐν σιγῇ τὴν πορείαν της.

Ἡ τροφὸς ἦτο πλησίον τῆς Γκιούλ, ἥτις εἶχεν ἀποβάλλει τὴν καλύπτουσαν τὴν κεφαλὴν της καλύπτραν.

Ἐχουσα τὸ μέτωπον ἐλεύθερον, τὴν κόμην εἰς πλοκάμους πίπτοντας μέχρι τῶν πλευρῶν τοῦ ἵππου της, ἔθεώρει περιέργως τοὺς ἐλιγμούς τῆς ὁδοῦ, τοὺς ἀγρούς, τοὺς στάχους τοῦ ἀραβοσίτου ἀκινήτους ὡς στρατιώτας παρουσιάζοντας ὅπλα, τοὺς μέλανας βράχους προκύπτοντας ἐκ διαλειμμάτων.

Ἐπὶ τῇ ὁδῇ αὐτῇ ἀσπιδόεσσα καὶ ἀπαίσια ἐν τῇ μολίς φωτιζομένῃ ἀσιανῇ ταύτῃ ἐξοχῇ.

Οἱ προπορευόμενοι τῆς συνοδίας χωροφύλακες εἶχον μὲν ἀνάψει τοὺς φανούς των, ἀλλ' ἡ ὑπερῆρος ἐκείνη λάμψις, φωτιζουσα τοὺς πόδας τῶν ἵππων, ἐμήκυνεν ὑπερμέτρως τὰς σκιὰς των ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, καὶ

ἐπηύξανε τὸν ἐνδόμυχον τρόμον, ὃν αἱ εὐπιστοὶ καὶ διηνεκῶς ἐγκαταλεισμένοι ἐκεῖναι γυναῖκες ἠδύναντο νὰ αἰσθάνωνται ἐπὶ τῇ θέᾳ τῆς νέας ἐκείνης εἰκόνας.

Ἐξ ἐμφύτου ὁμοῦ αἱ δούλαι συνεσπειρώθησαν στενῶς πρὸς ἀλλήλας, σχεδὸν συνεπαπτομένων τῶν πλευρῶν τῶν ἵππων των, ἔκλειον δὲ τοὺς ὀφθαλμούς ὁσάκις τοὺς ἐφάνετο ὅτι γίγας τις ὑπερμεγέθους, — ὅρος ὀξυκόρυφον διαγραφόμενον ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος — ἔκυπτεν ἐπ' αὐτῶν ἢ τὰς ἐθεώρει ἀτενῶς. Ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν εἰς τῶν προπορευομένων ἵππεων χωροφυλάκων ἐφώναζε : Βάρδα ! με τὴν βροντώδη φωνήν του, διότι ἐχρειάζετο νὰ προφυλαχθῶσιν ἀπὸ τινος λάκκου κεχηγνός, νὰ διαβῶσι ξυλινὴν γέφυραν ὑπεράνω χειμάρρου ἢ κρημνοῦ· τότε δ' αἱ γυναῖκες συνήρχοντο ἐκ τοῦ ληθάργου των ἵνα διέλθωσι μία πρὸς μίαν τὴν ἀτραπὸν ἢ τὴν στενὴν γέφυραν, καὶ ν' ἀναλάβωσι πάλιν τὰς θέσεις των, ἅμα τῆς ὁδοῦ εὐρυνομένης.

Ἡ Ἀρμενίς τροφὸς ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἶχεν ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τῆς Γκιούλ-Χανούμ, ἥτις ὡς ἐκ τοῦ φόβου εἶχεν ἀπολέσει καὶ αὐτὸ ἔτι τὸ αἶσθημα τοῦ καθήκοντος. Εἶχε χωθῇ εἰς τὸ μέσον τῶν θεραπειῶν μὲ βλέφαρα κατὰ νεύοντα καὶ τρέμουσα τὰς χεῖρας καὶ τὰ γόνατα ἐδέετο τοῦ Ὑψίστου ἵνα διαφυλάξῃ αὐτήν.

Ἡ νέα Χανούμισσα ἦτο ἴσως ἡ μόνη, ἥτις δὲν μετείχε τοῦ τρόμου τῶν συντρόφων της μεταξὺ τῆς πρωτοπορείας τῶν χωροφυλάκων καὶ τῆς ὁμάδος τῶν δούλων ἐκάλπαζεν εὐθύμως. Ἦτο νέον πρᾶγμα, ἦτο πρωτοφανὲς εἰς αὐτήν, καὶ ἡ ἐρημία ἐκείνη εἶχε θέληση, παρὰ τὰς ὀπτικὰς ἀλλοκοτούς μορφάς, ἐνίοτε δὲ καὶ τρομεράς, ἃς ἡ νύξ παρέχει, εἰς ἅπαντα τὰ σχήματα.

Σχεδὸν ἡμίσεια ὥρα εἶχε παρέλθει ἀφ' οὗτου ὠδευον οὕτως ἡ Προῦσα πλέον δὲν ἐφάνετο, κρυβεῖσα ὀπισθεν τῶν δένδρων, αἱ φωναὶ τῶν τραχηλιδούτων δὲν ἠκούοντο μακρόθεν, ἡ δὲ ὁδὸς κατήρχετο ἐπικλινῆς πρὸς τὴν θάλασσαν.

Αἴφνης ἠκούσθη γοργὸν κάλπασμα ἵππων πλησιαζόντων.

Αἱ δούλαι ἔρρηξαν κραυγὴν ὑπόκωφον, οἱ δὲ χωροφύλακες συνεπικνώθησαν περὶ τὰς γυναῖκας, ἐν ᾧ ὁ ὑπαξιωματικὸς τοῖς ἐφώναζε : « Ντικὰτ ἔτ ! » (Πρόσεχε !)

Οὐδέποτε ἀπόγνωσης τρομερωτέρα συνεστειλε τὰς καρδίας τῶν δυστυχῶν τούτων Ὀθωμανίδων. Οἱ στρατιῶται εἶχον ὑψώσει τοὺς λύκους τῶν ὅπλων των καὶ ὁ ἀλλεπάλληλος καὶ ξηρὸς οὗτος κρότος τοῖς ἐφάνετο ὡς προοίμιον μάχης.

— Γκιούλ-Χανούμ ! Γκιούλ-Χανούμ ! ἐφώναζεν ἡ τροφὸς με φωνὴν πνιγομένην ὑπὸ τοῦ τρόμου.

Ἡ νεῖς ἐπλησίασε τῷ ὄντι, οὐχὶ ὁμως ἐκ φόβου, ἀλλὰ διὰ νὰ μάθῃ ταχύτερον τί ἐμελλε νὰ συμβῇ.

Δύο ἵππεῖς ἐφθονον τριποδίζοντες. Ὁ μικρὸς αὐτῶν ἀριθμὸς ἔδωκε θάρρος εἰς τὸν ὑπαξιωματικόν, ὅστις ἐφώναζε : Στήτε ! ἄτε !

Ἀλλ' οἱ νεήλιδες, διελθόντες ταχέως



πρὸ τῆς συνοδίας, διηυθύνθησαν πρὸς τὸν ὑπαξιωματικόν, ὡσεὶ ἤθελον νὰ ἀναχωρήσωσι τὸν δρόμον του.

— Σταθῆτε! ἐφώναζεν ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν μὲ φωνὴν τοσοῦτον ἐπιτακτικὴν, βροντῶδη καὶ τρομεράν, ὥστε γυναῖκες καὶ χωροφυλάκες πάντες ἐστάθησαν παρευθύν.

— Ποῖοι εἰσθε καὶ τί θέλετε; εἶπεν ὁ ἐνωμοτάρχης, ἀνήσυχος καὶ νομίζων ὅτι ὠμίλει πρὸς ἀγνώστους.

— Εἰμὲθα φίλοι, ἐπανελάθεν ὁ ἱππεὺς μὲ φωνὴν ἡχηράν, μὰς στέλλει δὲ ἡ Φατμά-Χανούμ.

— Ἡ Φατμά-Χανούμ; εἶπεν ὁ εὐνοῦχος τῆς διευθυντρίας τοῦ λουτροῦ, χωρῶν πρὸς τὸν νήλυν καὶ μετρῶν αὐτὸν εἰρωνικῶς διὰ τοῦ βλέμματός, ἔχετε τὸ γνῶρισμα;

— Τί γνῶρισμα; χρειάζεται γνῶρισμα ὅταν ἐρχομαι νὰ σᾶς εἰπῶ ταύτην τὴν στιγμὴν ὅτι διακινδυνεύετε τὴν ζωὴν τῶν γυναικῶν τούτων; προσεῖπεν ὁ ἱππεὺς.

— Τὴν ζωὴν μας! *Alláh!* *Alláh!* φύλαξον ἡμᾶς! ἀνεφώνησαν αἱ δούλαι στενάζουσαι.

— Σιωπᾶτε, γυναῖκες, διέταξεν ὁ Ὄσμὰν στρέφων πρὸς τὸ χαρέμιον τρέμων, τί ἔχετε νὰ φοβηθῆτε μὲ συνοδίαν χωροφυλάκων;

— Ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἴσως τίποτε, ἀπήντησεν ὁ ἀγνώστος· ὑπάρχει ὅμως καὶ ὁ φόβος τῆς κακοκαιρίας. Ὄσμὰν, μὴ ἐμπιστευθῆς εἰς τὸν ἑναστὸν τοῦτον οὐρανόν, ὅστις φαίνεται ὅτι σᾶς ὁδηγεῖ εἰς ἄβυσσον. Στρέψον ἐκεῖ πρὸς νότον καὶ ἰδέ. Ὁ ὀρίζων εἶναι μελανός, τὰ νέφη ἤδη συμπακνύονται ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν λόφων, ἡ καταιγὶς φθάνει μὲ γοργὰς πτέρυγας ἐπὶ ταύτης τῆς ὁδοῦ, τῆς ἐκτεινομένης διὰ μέσου βράχων, δυναμένων αἰφνης νὰ μεταβληθῶσιν εἰς ὀρμητικούς χειμάρρους! Θὰ δεκατισθῇτε ὡς κερβάνιοι προσκυνητῶν, καταλαμβανόμενοι ὑπὸ τοῦ σιμοῦν<sup>1</sup>.

Ὁ Ὄσμὰν ἐστράφη πρὸς τὸ ὑποδειχθέν μέρος, κατοικῶν δὲ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν Προύσῃ, ἐγίνωσκε τὰ τρομερὰ καὶ ταχέα ἀποτελέσματα τῆς καταιγίδος.

— Ποῦ μὰς συμβουλεύεις νὰ ὑπάγωμεν; εἶπε μόνον, πλησιάζας ἐν βῆμα πρὸς τὸν αὐτοκαλούμενον ἀπεσταλμένον τῆς Φατμάς.

— Εἰς Γεδί-Ἀγάτς, χωρὶς νὰ χάσωμεν στιγμὴν.

— Ἐμπρός! Αἶ! σεῖς, γρήγορα μὲ τ' ἀλογά σας! εἶπε μὲ φωνὴν ὀλίγον τεταραγμένην... πρέπει ὀγρήγορα νὰ φθάσωμεν εἰς μέρος ἀσφαλές.

Τὸ χαρέμιον, τρέμον, ἤρχισε νὰ σπεύδῃ καλπάζον ὀπισθεν τῶν χωροφυλάκων, οἵτινες καὶ αὐτοὶ ἦσαν οὐχὶ ὀλιγώτεροι τῶν δούλων πεφοβισμένοι. Ἐκ διαλειμμάτων ἠκούοντο δεήσεις, ἐπιφωνήματα ἀδημονίας, διότι ἡ αἰθρία καὶ ὥραία νύξ αἰφνης μετεβλήθη εἰς ζοφεράν καὶ τεταραγμένην.

1. Οὗτος εἶναι, ὡς γνωστόν, ὁ ἄνεμος, ὁ πνέων ἐν ταῖς ἀχανέσιν ἐρήμοις τῆς Ἀφρικῆς καὶ Ἀραβίας καὶ διεγείρων πελωρίους ὄγκους ἄμου καὶ καταπνίγων τοὺς παταρυχόντας ὁδοιπόρους. Σ. Δ.

Ὁ ἄνεμος ἤρχιζε νὰ σείη τὰ δένδρα, ὁ ξηρός, καυστηρὸς καὶ σφοδρὸς ἐκεῖνος ἄνεμος, ὅστις προηγείται τῶν μεγάλων θυελλῶν. Οἱ ἵπποι αἰσθανόμενοι ἀσύνθηές τι ἐν τῷ ἀέρι, ἐγένοντο οἰνοὶ πετερόντες· ἔτρεχον ἀπὸ ῥυτῆρος κατόπιν τῶν δύο ἱππέων, οἵτινες ἐφαίνοντο ὡσεὶ εἶχον φέρει μεθ' ἐχυτῶν τὸν κακὸν καιρὸν καὶ τοὺς κακοὺς οἰωνούς.

Ἡ κατωφερὴς ὁδὸς ἐδιχάζετο πρὸς δεξιά, ἀγούσα εἰς ὀροπέδιον ἐκ πετρῶν, ἄστυλον τῶν ὑπὸ τῆς βροχῆς ἢ τῆς καταιγίδος καταλαμβανόμενων ὁδῶν. Ἐπὶ πλατάνοι μετὰ κορυφῶν παμμεγέθων καὶ κλάδων πυκνοφύλλων, ὑπῆρχον μόνον ἐν τῷ μέσῳ ξηρὰς καὶ πετρώδους φύσεως. Ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὸ ὄνομα Γεδί-Ἀγάτς, (Ἐπὶ τὰ Δένδρα). Ἡ συστάς αὕτη τῶν δένδρων περιεκυκλοῦτο ὑπὸ σπηλαιῶν, εἰδους θόλων ἐν κοιλάμασι λελαξευμένοις ἐν τῇ πέτρᾳ, ἔνθα τὰ χαρέμια ἠδύναντο νὰ εὗρωσι σκέπην.

Ἐν ᾧ δὲ ἡ συνοδία ἔτρεχε πυρετωδῶς, ἐλαυνόμενη ὑπὸ τῶν σποδοχρόων νερῶν, ἅτινα ἐπεσπαρύνοντο ὀπισθεν αὐτῆς, ὁ ὑπόκωφος κρότος τῆς βροντῆς καὶ ἡ λάμψις τῶν ἀστραπῶν ἐδείκνυν σαφῶς ὅτι οὐδὲν εἶχον καιρὸν νὰ χάσωσιν. Ὁ οὐρανὸς καθίστατο βαθμηδὸν ζοφερώτερος, τὰ δὲ νέφη, μετὰ τῆς ψυχρᾶς ὑγρασίας τῶν ἐκάλυπτον τὰς κορυφὰς τῶν δένδρων.

Εἰς ἕκαστον ἦχον τῆς βροντῆς ἀντήχισις κλαυθμηρὰ ἠκούετο, διότι αἱ ταιλαίπρωαι ἐκεῖναι γυναῖκες, συνειθισμέναι νὰ ἐξέρχωνται μόνον τὴν ἡμέραν καὶ ὅτε ὁ καιρὸς ἦτο ὥρατος, δὲν ἠδύναντο νὰ κρατήσωσι τὰς οἰμαγὰς τῶν, νομίζουσαι ὅτι ἐπιέζοντο ὑπὸ φοβικῶδους τινὸς ἐφιάλτου.

Ἡ Γκιουλ-Χανούμ, γενναιοτέρα τῶν ἄλλων, ἐνόει οὐχ ἦττον ὅτι πράγματι ἠπείλει αὐτὰς κίνδυνος. Ἐμέμφοτο τοὺς εὐνούχους, καὶ μάλιστα τὸν Ὄσμὰν, ὅτι δὲν προεμάντευσαν τὴν θυελλάν, καὶ ἡλόγει καθ' ἑαυτὴν τοὺς δύο ἐκείνους ἀγνώστους, τοὺς δραμόντας εἰς βοήθειάν των.

Ἐν ᾧ δ' ἐκάλπαζον διέβη πρὸ τῶν χωροφυλάκων καὶ ἐπλησίασε τοὺς ἱππεῖς. Τῇ ἐφαίνετο ὅτι πλησίον αὐτῆς ἦτο ἀσφαλεστέρα, καὶ κατ' αὐτὴν δὲ ταύτην τὴν παρὰφορον ἱπποδρομίαν εἶχε τὴν περιεργίαν νὰ ἰδῇ τὰ πρόσωπά των, ἅτινα ὅμως οὐτοὶ ἔκρυπτον ἐπιμελῶς ὑπὸ τὴν κόκκυλλαν τῶν κατὰρτιων των. Μὴ ἦσαν ἄγγελοι, πεμφθέντες ἵνα τὰς ὁδηγήσωσιν, ἢ δαίμονες, ἀπολυθέντες ὑπὸ τοῦ σκληροῦ Ἀζραήλ, τοῦ δαίμονος ἐκείνου τοῦ θανάτου;

Αἱ ἀνατολικαὶ ψυχαὶ ἔχουσιν ἐνίοτε τοιαύτας παραδόξους εὐπιστίας, τὸ ὑπερφυσικὸν φαίνεται ὅτι ἀναμειγνύεται εἰς ὅλην τὴν ὑπάρξιν, χωρὶς οὐδὲν ἂν φαίρῃ ἐκ τοῦ ὕλισμοῦ αὐτῶν· μήπως ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα δὲν εἶναι ἡνωμένα; Τὸ ὄνειρον καὶ ἡ πραγματικότης δὲν ἀκολουθοῦνται ἀμοιβαίως; Ἡ θυγάτηρ τοῦ Σεῖχ-οὐλ-Ἰσλάμ ἠκούε συχνότερον νὰ ὁμιλῶσι περὶ μυστικῶν ἀγγελιῶν πεμφθειῶν εἰς τὸν Προφήτην ἢ περὶ τῆς ἀνθρωπίνης διπλωματίας· δὲν ἠδύναντο λοιπὸν νὰ παραδεχθῇ, ἢ ἀφελὴς κόρη, ὅτι ἄγγε-

λὸς τις ἠγρύπνει ἐπ' αὐτῆς, ἥτις ἐδέετο τόσον συχνὰ ἀποτελειομένη πρὸς αὐτούς;

Ἡ Γκιουλ-Χανούμ ἐπλησίασε τοὺς δύο ἀγνώστους. Οἱ ἀχνίζοντες ῥώθωνες τοῦ ἵππου τῆς σχεδὸν ἡγγιζόν το κεντροφόρον ὑπόδημα τοῦ ὁμιλήσαντος ἐκείνου ἀνδρός, καὶ ὅμως δὲν ἐκινεῖτο ἵνα στραφῇ πρὸς αὐτήν. Ἐνθαρρυνθεῖσα ὑπὸ τῆς συστολῆς ταύτης, ἥτις ὤθει τὴν περιεργίαν τῆς, ἡ νεστὶς ἐψιθύρισε δειλῶς.

— Ἐφέντη; . . .

— Εἰσθε ὑμεῖς, Γκιουλ-Χανούμ; εἶπεν ὁ ἱππεὺς μὲ φωνὴν τόσον γλυκεῖαν καὶ ἐναρμόνιον, — τόσον διάφορον μάλιστα τοῦ προστακτικοῦ ἐκείνου τόνου, δι' οὗ εἶχε τὸ πρῶτον ὁμιλήσει, — ὥστε ἡ Μουσουλμανὶς σχεδὸν δὲν ἀμφέβαλλε πλέον ὅτι ἦτο οὐρανόπεμπος ἄγγελος.

Ὁ ἵππος τῆς ἐβάδιζεν ἤδη παραπλευρῶς τῷ τοῦ ἱππέως.

— Φοβεῖσθε; τῇ εἶπε μετὰ γλυκυτάτης φωνῆς.

— Ὅχι πλησίον ὑμῶν, τῷ ἀπεκρίθη. Δὲν ἦτο πλέον ἔντρομος, τῷ ὄντι. Μάτην ἐμυκάτο ἡ καταιγὶς, μάτην εἰσέδυν ὁ ἄνεμος εἰς τὴν μεταξίνην ἐφεστρίδα τῆς καὶ ἡ βροχὴ κατὰ μεγάλας σταγόνας ἐπιπτεν' ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς· ἡ Γκιουλ μὲ ἐξημμένην φαντασίαν, δὲν ἤκουε πλέον τὴν βροντὴν καὶ δὲν ἠσθάνετο μήτε τὸν ἄνεμον μήτε τὴν βροχὴν.

— Μετ' ὀλίγον φθάνομεν, εἶπεν ὁ δευτερός ἱππεὺς, ὅστις δὲν ἐδείκνυε τὸ πρόσωπόν του περισσότερον τοῦ συντρόφου του.

— Χαίρω! εἶπεν ἡ Γκιουλ πνευστιῶσα, ἀπηύδῃσα.

Ὁ ἱππεὺς, παρ' ᾧ ἔτρεχεν ἑφιππος ἡ νέα, ἐστράφη αἰφνης πρὸς αὐτήν· ἦτο τόσον πυκνὸν τὸ σκότος, ὥστε δὲν ἠδυνήθη νὰ διακρίνῃ τοὺς χαρακτῆράς του, ἀλλ' εἶδε μόνον δύο ὀφθαλμούς λαμπρούς, οἵτινες τὴν θεώρουν ὅπως οὐδέποτε ἄλλοι ὀφθαλμοὶ τὴν εἶχον θεωρήσει.

— Δότε μοι τὰς ἡνίας, εἶπε, καὶ ἔλαβε διὰ μὲν τῆς μιᾶς χειρὸς τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου, ἐν ᾧ διὰ τῆς ἐτέρας ὑπεστήριξε τὴν Γκιουλ ἐκ τῆς ὀσφύος.

Πρώτην ἤδη φορὰν ξένῃ χεὶρ ἔψαυε τὸ σῶμά της, καὶ ὅμως, εἶτε ἐκ τῆς κοπώσεως, εἶτε ἐκ τῆς μυστικῆς ἐμπιστοσύνης, ἣν εἶχεν εἰς τοὺς νέους συνοδοιπόρους αὐτῆς, ἡ Γκιουλ ἐστηρίχθη ἀνευ φόβου καὶ ταραχῆς ἐπὶ τοῦ βραχίονος, ὅστις περιέβαλλεν αὐτήν.

[Ἰπταται συνέχισα]

K.

## ΕΡΩΣ ΑΙΩΝΙΟΣ

[Διήγημα ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ].

Ἐπὶ τῆς λείας ἐπιφανείας τῆς λίμνης διολισθαίνει ταχεῖα μικρὰ λέμβος, ἥς ἐπιβαίνουνσι τρία παιδία, ὥρατα ὡς ἡ περιβάλλουσα αὐτὰ καλλιφεγγὴς ἡμέρα τοῦ Μαΐου. Εἶναι δύο ἄρρενα καὶ ἓν θῆλυ.

Τὸ μεγαλύτερον ἴσως συνεπλήρωσε τὸ ἑκαδέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἔχει δ' ἀργυρόχρουν κόμην, τῆς ὁποίας οἱ βόσφυχοι κατέρχονται μέχρι τοῦ ἐκ βαθέος χρώματος ὀλοστηρικοῦ ἐπενδύτου καὶ τοῦ λεπτο-